

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. Scrisori nefrancate
nu se primesc, căci nu se primește.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Contra maghiarisării numelor comunale.

În sfîrșit, în ora a unsprezecea, de n-o fi chiar trecută și ea, avem măngăerea de-a putea vesti începutul unei mișcări de protestare contra lacomului și plinului de ură plan de lege despre ungurisarea numelor comunelor și a tuturor locurilor din țeară!

Mai mulți fruntași români din comitatul Hunedoarei, năcăjiți că, în mare nu văd nici o porneală, deja la 1 Dec. a. c. s-au întrunit aici în o mică conferință, și au hotărît să facă din parte-le ce să poate, pentru a manifesta contra acestei plănuite legi. Își vor și face dorința, după putință, în adunarea de Luni (13 Dec.) a Congregației comitatului.

Acum, în „Tribuna” din Sibiu, dela 8 Decembrie, vedem publicată următoarea:

Convocare.

Subscrișii ne luăm voie a convoca prin aceasta pe alegătorii dietali de naționalitate români, din cercurile electorale Sibiu, Cristian, Sebeșul-săsesc, Cisnădie și Nocrichiu la o

Adunare publică

ce se va ține Marti, la 14 Decembrie n. 1897, la 11 ore înainte de ameazi, în sala cea mare a casei sociale („Gesellschaftshaus”) din Sibiu, cu scopul de a discuta și lăsă rezoluționi privitoare la noul proiect de lege, așa numit „despre numele comunelor și alte nume de localități”.

Sibiu, 5 Decembrie n. 1897.

Dr. Ioan Rațiu m. p. Ioan de Preda m. p. Ioan Droc m. p. Dr. N. Calefariu m. p. protopresbiter.

Așadar' un început de mișcare de protestare prin întruniri publice.

FOITA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Fermecătoria căprarului.

Anul acesta s-au împlinit douăzeci de ani de când țeară noastră a avut un răsboiu mare.

Din vremuri depărtate, din veacuri multe vrășmașii cu cari s-au luptat mai deseori Români nostri, au fost Turcii.

Tot cu neamul acesta de vrășmași s-au răsboit și acumă douăzeci de ani.

Pe vremea marilor nostri domni sau voevizi, lumea întreagă tremura de puterea Turcilor, cari voiau să se facă stăpâni în Europa.

Da' ca să poată merge spre apus, la celealte neamuri, trebuia să supue puterii lor popoarele din răsărit.

In răsărit, cei mai viteji, cei mai nebriui erau Români.

Turcii se siliau să-i plece sub sabia lor. Români nu se lăsau nici morți.

Turcii, mereu treceau în Țeară-Românească, cu gândul să se poată duce mai departe, după ce vor biru pe Români.

Români îi luau însă la trei parale, și puneau pe fugă, ori căt erau ei de mulți, și-i făceau să se mai astempe la ei acasă, căte o bună bucată de vreme.

Să le salutăm cu bucurie în toate părțile, și unde să vor convoca încă, să le dăm tot sprințul nostru.

Aceasta este dorința de obște a tuturor Românilor, peste tot.

Vom dovedi-o aceasta pentru cetăților nostri prin câteva spicuri în foile românești.

„Tribuna” din Sibiu, publicând convocarea, scrie:

Să protestăm! Convocarea, ce o dăm în fruntea numărului de azi, este, credem, signalul pentru toate comitatele și cercurile electorale, locuite de Români, de a se întruni și a protesta contra proiectului de maghiarisare a comunelor și contra tuturor volnicilor de maghiarisare!

Zicem deci de nou: *La lucru!*

Conducătorii și fruntașii poporului să ia numai decât măsurile de lipsă, ca în toate centrele să se concheme și să se țină *meetin-guri de protestare*. Bine ar fi, dacă aceste s-ar întruni pretutindenea în interval de câteva zile.

Basați pe legi și pe drepturile de cetățeni, să ne facem datoria pentru neam!

Români din comitatul Sibiului, ca și la 1893 au făcut începutul; credem, că celelalte centre vor urma frumosului exemplu dat.

Cu bărbătie și însuflare, înainte!

„Tribuna Poporului” din Arad scrie în aceași zi:

Alunga-vom duhurile rele curând și por-ni-vom lupta eară!

Fiecare Român cu inimă să stea gata să-și facă datoria! Să și-o facă toți și de pretutindeni. Vreme de percut nu mai e, că fierul trebuie să-l bață căt e cald.

Guvernul acum ne pune sulța în coaste, acum trebuie să parăm deci și noi lovitura.

Dacă nici după atâta letargie nu ne vom reculege, dacă nici în fața actualelor lovitură îndreptate în contra noastră nu ne vom ști ridica deasupra micilor patimi, măne guvernul are drept să ceară, prin lege, desființarea noastră totală! Căci ce neam mai suntem noi

Acum douăzeci de ani, Români trecuți și ei în țeară vrășmașă.

Rușii începuseră răsboiul cu Turcii, dar nu-i puteau biru pe acestia.

Atunci chemară pe Români să le dea ajutor cu viteaza lor oștire.

Și Români li-se duseră în ajutor.

Să vedetă ce să intemplat cu un căprar român, pe care l-au prins Turcii.

Povestea aceasta voi am să o spun.

Români începuseră să dea de gustat Turcilor ghiulele și gloante românești.

Muriseră mulți Turci din pricina unei asemenea măncări, care nu seamănă de loc cu pilaful turcesc.

De aceea se pornea în inimile vrășmașă o mare ură împotriva Românilor; și fiindcă piept la piept nu puteau să o ducă mult în luptă cu Români, Turcii căutau să prindă pe unde puteau căte un Român doi, și să-i chinuiească strănic până ce-i omorau.

Intr-o noapte întunecoasă, de nu-ți puteai vedea nici degetele dela mână, patru soldați și un căprar, dorobanți voinici, stăteau de strajă într-un loc mai departat de tabără.

Din când în când numai își ziceau unul altuia, căte o glumă, și aceea pe șoptite, de socoteai că vîntul a mișcat vr'o frunză.

Dar' cu ochii deschiși în patru străbăteau necurmat întunericul, cu care se deprinseră,

și prin ce ne arătam vrednici de a trăi ca națiune, când nici potrivnicilor nostri, nici lumii mari nu dovedim prin nimica forța noastră ca națiune?

Numărul numai, de am fi de două ori atâtia, nu impune. Căci știut este, un lup turme întregi risipește. Si noi numai turme suntem, și Sârbi, și Slovaci și Români, cătă vreme ne lăsăm ca lupul să ne sfășie!

Piară, deci, dracul dintre noi... Să batem clopoțele într-o dungă, că vrăjmașul e înaintea noastră, și-i cunoaștem și reuștă și chipul lui de luptă! Si acolo să alergăm, unde să încinsă întâi lupta. De vom reuși să o pornim pe toată linia, cu atât mai bine. Amicii nostri nu se vor da îndrăgă de nicăieri. Vor alerga pretutindeni, unde zângănit de arme se audel.

„Telegraful Român” din Sibiu scrie la 27 Nov:

Prin maghiarisarea comunelor ni-se dă o lovitură, pe care o vor simți după noi multe generații.

O mie de ani am trăit pe aceste locuri în societatea Ungurilor și ne-am păstrat firea noastră cu tot ce se leagă de ea.

In mileniul al doilea guvernul voește să schimbe suprafața acestei țări, să sdobbească tot trecutul de o mie de ani, să nimicească tot ce a fost plăcut poporului nostru.

Azi se iau numele comunelor, măne în cărtile noastre de școală nu vom mai da de numirile în cari ne-am născut, și cari ca scumpă moștenire le-am eredit dela strămoșii nostri.

Locurile noastre istorice vor dispărea, și nouă numiri vor fi legate de reminiscențe istorice.

Copiii nostri cu uimire vor vedea, că ei s-au născut în altă comună, și nu în cea a părinților lor, numirile seculare numai în tradiție se vor păstra, și se va lucra cu sistem ca și acea tradiție să se dea uitări.

In asemenea desesperată situație cel puțin indignaționii noastre să-i dăm expresiune

ca să nu le poată scăpa nici cea mai mică mișcare ce le-ar da de bănuitor că niște vrășmași au postă de făcut vr'o glumă de sânge.

Era în puterea nopții, când dacă biruiești somnul, nu poți să depărtezi anume gânduri ale inimii, anume dor de țeară și de cei de acasă.

Mintea, fără voia ta, ori-cât ești de despeț, te poartă pe unde 'ti-ar fi drag să fi; îți arată ce 'ti-ar fi drag să vezi; îți desfășură părți din viață din urmă, te desfătează cu o dulce amintire de ele.

Nu dormi, ai o ureche la pândă, — dar' visezi...

Deodată căprarul sări ca mușcat de-un serpe:

— Ptiul spurcatul! de unde eșii! strigă dinsul.. Pe ei, băiețil!

De după niște tușe, par că ar fi venit pe sub pămînt, tîșniră niște turcălăi, și năvăliră asupra Românilor.

Ai noștri, băieții viteji, începură cu paturile puștilor, și dă-i, și trage... Unde loveau turtă faceau și cap și fes.

Căprarul dădu alarmă, sunând din trimbită, ca să le vie în ajutor altă strajă de-aproape de ei.

Dar' turcălăii erau mulți, bată-i mama pădurii!

mai energetică pe calea, care ne mai stă deschisă.

Ea' în numărul său cel mai nou (dela 9 Dec.) zice:

„Noi naționalitățile avem dorința să ne manifestăm memuțamirea față și cu acest proiect de lege, care e o zălă din lanțul cel cu care tot mai tare ne strîng hegemonia, dată acumă în mâinile Maghiarilor“.

„Gazeta Transilvaniei“ din Brașov a scris și ea repetit contra acestui plan de lege, și a protestat contra lui cu toată tăria glasului.

Fac dar' numai un lucru ce e dorința tuturor, Români cari, pe căile pe cari pot, pe cari sunt chemați ori minați, protestează bărbătește contra acestei vătămoare legi!

Tulburările din Bohemia.

Austria ajunsese, în unele părți ale ei, unde Germanii trăesc amestecați cu Slavi, mai ales cu Cehi, până la pragul revoluției.

Publicarea *legii statare* însă, în înțelesul căreia pe fiecare tulburător al liniștei publice ori pricinuitor de pagubă în avearea altuia, îl pun naintea tribunului statar care îl osândește îndată, fără drept de apelație, la moarte, și îl împușcă, — a domolit în curând lumea. De nu publicau îndată legea asta, era rău de tot de Nemții și Jidovii din Praga. Nu mai aflau găuri de șoareci prin cari să se ascundă, cu așa furie se aruncaseră asupra lor Cehii din marele oraș Praga.

Totuși și după publicarea statului unii, mai îndrăsneți, nu și-au dat pace. Eată cum au adus, pe rînd, telegramele vești despre întemplierile zilelor trecute.

Praga, 3 Dec. Ieri au închis pe 111 înș. In zilele tulburărilor din urmă au arestat de tot peste 300 de persoane Toată armata

Putură doboră doi din soldații nostri; prinsă și duseră cu ei pe ceilalți doi și pe căprari.

Noaptea-i acoperă în fuga lor nemerică.

Când veni în goană straja apropiată, găsi un norman de trupuri turcești; pe doi din soldații din strajă, loviți greu în luptă cu moarte, ear' pe ceilalți trei... nicări.

Iși dădură seama că era earăsi o îspravă turcească, precum se mai întemplase.

După ce Turci aujureră în tabăra lor întărită, care de altminterea, nu era prea departe mult, se învoară să jupoiae de vii pe cei trei soldați români, „ca pe niște berbeci“, cum îi batjocoreau ei, afurisitii!

Un Turc știa românește, și le spuse soldaților ce-aveau de pătit...

Căprarul începă și rîde...

— Puteți să ne luati trei piei, de-ți găsi pe noi, grăi el. Tot n'o să murim, fiindcă, și eu, și tovarășii mei suntem vrăjiți...

— Cum vrăjiți bre! întrebă Turcul mirat...

— Înainte de a ne porni la răsboiu, povestii căprarul, ne-am dus la o vrăjitoare și ea ne-a dat fermece cu care să ne ungem, și ne-am uns. Uite, puteți să cercăți, dar' odată cu trei, și să vedetă că nici glonțul nu ne poate ucide, nici sabia, fie că o fi de ascuțită, nu

din loc a lucrat la facerea rănduielii și n'a isbutit, până-ce a fost înmulțită. Azi sunt în Praga 25 de batalioane infanterie, 1 batalion vânători, 2 scadroe de dragoni și încă tot sosesc spre întărire trupe din Viena, Krémel și Brunn.

In spitale sunt peste 270 de greu răniți, din cari azi au murit 4.

Sinagoga din Smichov au sfidbito cu petri. Pe când au sosit trupele, tulburătorii fugiseră. Pe 3 i-au prins totuși: *pe acestia și judecă după legea stătară!*

Tribunalul stătar s'a constituit deja ieri. La președintele lui s'a dus gădele (hoherul, călăul) și preotul temnițelor, spre a sta la indemnă.

Ieri în mai multe orașe ale Bohemiei au fost mari tulburări, precum în Pilsen, Bernau, Königgrätz, Koblenz, Reichenberg etc, dar' după vestea publicării stătarului, s'au liniștit.

Praga, 4 Dec. Azi noapte au dat foc unei fabrici de panze ce vrednicea $\frac{1}{2}$ milion! Aprinzătorii n'au putut fi descoperiți. Fabrica era a unui Jidan din cei mai bogăți din Praga, care are un șir întreg de case dintr'o uliță!

Praga, 5 Dec. Azi noapte orașul a fost liniștit. Numai dintr-o casă s'a tras cu revolverul pe fereastră asupra patrulei militare ce trecea pe stradă. Soldații au pușcat și ei de 2 ori asupra acelei case. Au intrat apoi în lăuntru și au găsit pe trei tineri și cîteva revoleri. I'au arestat.

In decursul întregilor tulburări, s'au spart ferestrele la 800 de prăvălii și case (firește nemțești și jidovești). Ear' numărul prăvăliilor și locuințelor prădate în decursul tulburărilor e 44. La poliție s'e tot înștiințeză căte-un om, pe care prădările zilelor trecute l'au ruinat de tot.

Praga, 6 Dec. Un băiat de școală a fost prins când dădea cu petri în ferestrele teatrului nemțesc! L'au arestat. Ar fi să cadă sub judecata stătarială (moarte prin glonț) dar' fiind sub 14 ani, legea astă n'are putere și asupra lui. De aceea l'au predat judecătoriei cercuale.

Praga, 7 Dec. Fabricantul neamț Leiderer a dat afară din lucru vre-o 200 de lucrători cehi. Intrebăt ce l'a hotărît la pasul acesta, a răspuns că din banii lui mai mult muncitor ceh nu va mânca pâine, mai bucuros și strămută fabrica la Viena!

La tot cazul foarte caracteristice și pline de învechită arătări sunt cele-ce se petrec în Bohemia. Noi Români am putea înveța și dela Cehi și dela Nemți înșuflătire și sărare în foc pentru naționalitate, și dacă ca ei am gând și am fi de hotărîti, minuni s'ar putea vedea după noi în lupta noastră națională, nu mișcări de melci...

— Ea taci brel strigă Turcul, cuprins de un fel de frică.

Turci sunt foarte superstițioși de felul lor: cred repede în farmece, în lucruri nefișești, minunate.

N'aveți decât să cercați! răspunse căprarul, în timp ce, și cei doi soldați ascultau mirați.

— Să cercăm, răspunse Turcul, care părea ceva mai mare intre ceialalți.

— Deslegați-ne, că altfel nu putem nimic.

Ce? ori o să fugim noi din mijlocul vostru!

— Firește că nu, răspunse Turcul, netezindu-și barba cu trufie, — și dede ordin să fie deslegați.

— Acum dă voie soldaților mei, grăi căprarul, să se ducă să-mi aducă apă din părăsu cu pumnii... că așa-i farmecul cu putere...

— Nu se poate, răspunse Turcul. Trimit de-a mei, și o duzină, dacă vrei.

Iertare, da vezi că nici la mine nu se poate, zise căprarul cu îndrăsneală. Pentru noi, d-voastră sunteți păgâni și de mi-ți aduce apa în pumnii tuturor d'acă, n'o să se prindă vrăjitoria. Atunci, de ce-am mai face încercare? Nu-i aşa?

Turcul se gândi puțin.

— Bine, răspunse el. Să se ducă ai tăi, dar' cu doi d'ai mei.

— Bucuros, încuviință căprarul. Numai spune-le, te rog, la ai dumitale să nu se uite

PACEA LUMII

Din depărtatul Răsărit.

Germania pare că vrea cu orice preț să-și arete puterea și pe mare în Răsăritul îndepărtat. Pentru doi misionari omorîți, cere dela China lucruri că nu face un colț de țară!

Eată cele mai noiști despre ciocnirea ei cu Haiti:

Berlin, 7 Dec. O a doua divizie maritimă a plecat azi din Kiel spre Asia-răsăriteană. Ajunse la Haiti, cele 2 corăbiile de răsboiu au cerut ca în 48 de ore guvernul să plătească 20.000 dolari ca despăgubire negustorului Lüders (pentru care au pricină). Guvernul a plătit suma, dar' în Porto-Prince e aprinderea contra străinilor așa de mare, că toți Nemții au trăbuit să-și caute scut și scăpare pe corăbiile de răsboiu!

Ear' despre ciocnirea cu China se dau următoarele știri:

Shanghai, 7 Dec. În 3 Dec. 200 de marinari germani au pornit din port spre orașul Kian-Ciao cu 2 tunuri. (Orașul e la 18 chilometri dela port). Chinezii s'au retras fără împotrivire și Germanii au ocupat orașul.

Se vorbește chiar, că trei puteri, între cari și Germania, ar avea de gând să împartă între sine China (împărătie uriașă de 400 de milioane, mai mare cătă toată Europa! dar' foarte înapoiată) și că omorîrea misionarilor a fost numai bună privilegiu de-a căuta pricina, ocupând orașul, după care să se întindă tot mai departe.

Londra, 7 Dec. Ziarul cu mare trecere „Morning Post“ de aici a pus lordului Salisbury (capul guvernului) în trebarea, că oare față cu siluirile triplei alianțe, nu are de gând ca Anglia să ieșe în apărare drepturile Chinei, renind vechea pretinie cu ea? Căci e foarte probabil, că și China dar' și Iaponia (stat vecin de 40 milioane și foarte înaintat), i-ar da ajutor și i-ar fi recunoscuțoare.

Iaponia și așa se crede că nu va sta nepăsătoare, dacă Germania va ținea mult cuprins orașul chinez Kian-Ciao. Căci, firește, nu vrea să i-să încubeze în coaste, un vecin așa primejdios!

Revoluția în Albania

s'a liniștit după trimiterea marii multimi de trupe turcești la fata locului. Sau dus pe capul lor Turci cătă frunză și iarbă! Dar' totuși vre-o 6000 de Albani întorși din Tesalia nu vreau să dea în samă armele ce le au dela erar.

la apă, atâtă vreme cătă or lua ai mei cu pumnul...

— Si astă să poate, grăi Turcul, cheamă doi soldați și le spuse căte ceva în limba lor.

In vremea aceasta, căprarul putu să le șoptească soldaților lui:

— Mai leat, fugiți cum îți putea...

Soldații pricepără deja cu iștețimea lor firească, și la vorbele căprarului lor, numai clipiră din ochi.

Abia se făcură nevezuți în întuneric cei doi Români cu cei doi Turci, și căprarul se rugă să-i dea o țigare.

Turcul, un ofițer, făcând haz de iștețimea căprarului, li dădu o țigără facută gata.

Căprarul începă să fumeze, nepăsător, după înșăfătare, dar' foarte păsându-i în suflet, de greutatea scăpării celor doi tovarăși ai lui.

Nu după mult, se auziră ca niște glasuri înăbușite...

Ofițerul turc sări; căprarul nu se mișcă — Auzi? grăi Turcul.

— Par că o fi curs băieților mei apa din pumnii și oamenii dumitale nu i-or fi lăsând să se întoarcă ear' la gârlă... Ia să văd eu, și dacă vrei hai cu mine...

O luă repede la picior, căprarul; făcă cățiva pași și Turcul. Dar' venindu-i pe semne în minte că a fost păcălit de țigără.

Asta tot mai face griji, că nu cumva într'o bună dimineață să facă întrebuițare de ele.

De îngrozit!

Da, e de îngrozit felul cum guvernul unguresc crede că e a se chivenișii averea stoarsă dela marea multime serăcă a plătitorilor de dare!

Lunia trecută, îndată după redeschiderea dietei ungurești, ministru de finanțe a înaintat planul de cheltuieli al anului viitor.

Dar' mai întâi el a desfășurat, întemeiat negreșit pe socoteli amănunțite, următoarele păreri despre anul viitor:

»E trista mea convingere, a zis ministrul, că, onorata dietă, având în vedere nenorocirile economice ce de ani bântue țeară și mai ales roada din cale-afară rea a anului de față, — anul viitor va fi un aa nepriincios!

»Trebuie să fim pregătiți la aceea, că în anumite istoriile avenite a venitelor statului, o să ne trezim cu scăderi în anul viitor!«

Așa spune ministrul, că, precum el prevede, va fi an mai serăc de venite cel viitor. Astă o credem, și ne doare că trebuie să o credem, pentru că s'erăcă și poporul și lipsit din cale-afară atunci când statul trebuie să suferă scurtare în venitele lui! Căci altfel, dacă numai poate, tot prisosul muncii sale il varsă bietul popor în dare pentru stat, ca să-l susție, ca el, statul, să-l fericească cum vedem că-l »fericește!..

Da' ceea-ce nu mai e dureros numai, ci scandalos și păcătos în istoria aceasta, e, că ministrul deși spune că așa rău va fi anul, totuși budgetul cheltuielilor anului viitor îl face cu 7—8 milioane de fl. mai mare ca în anul de față!

Sunt mai mari în anul viitor decât în anul de față cheltuielile drumurilor de fer, a postelor, telegrafelor, telefoanelor, băilor și a turnătoarelor de bani, cu 4 milioane de floreni! cheltuielile ce le recer punerea în praxă a nouelor legi aduse în decursul vremii, cu 1,500.000 fl. (un milion și jumătate!); pentru singuraticile portofolii ministe-

porunci oamenilor lui goană după căprarul, care și începuse a fugi, cu călcăile după ceașa.

Cățiva soldați traseră chiar după tugar. Totmai era să sară căprarul părăiașul, când un glonț îl nimeri în picior și-l tăcu să cadă pe brânci.

Se întări el o bucată de loc, dar' apoi nu mai putu și rămasă aproape lipsit de cunoștință.

Ofițerul turc găsi lângă părău pe cei doi soldați ai lui, gătuși, morți și o luă înainte, plin de mânie.

Ochii li sticliară însă de-o bucurie sălbatică, după căteva momente, când dădu peste corpul căprarului.

Îi dădu una cu piciorul, socotindu-l mort: când auzi însă un gemet, poruncă soldaților să-l ea și să se întoarcă în tabără.

De astă-dată voia măcar pe dinșul, pe cănele de ghiaură să-l jupoie de viu, să-l tăie bucătică cu bucătică, pe care s'o frigă sub ochii lui.

Cruzimile cele mai îngrozitoare le planușă ofițerul până ajunse la șanțul în care se află postul lui.

Aci, căprarul, — își venise repede în fire, pe drum, — se arăta nepăsător, cu toată durerea ce-i pricinuiea rana dela picior.

riale mai mult cu 2,000.000 fl. (două milioane!), pentru pensionari nove, ca în locul pensionaților trători să vie alți lihiști și mai răi, să cer mai mult ca în anul trecut cu 350.000 fl.; la datorile statului 160.000 fl. mai multe cheltuieli anul viitor; pentru înmulțirea gendarmeriei și a poliției și a altor lifte ca »proptă« și »ideii« statului național, mai mult cu 300.000 fl., pentru matriculele de stat, cari, când au adus legea ziceau, pentru că nu se spăre prea tare lumea, că nu vor costa nimic țeară, se recere mai mult ca în anul trecut cu 100.000 fl.!

Și aşa mai încolo!

Acesta e chipul îngrozitor de chivenișire a averii popoarelor, din partea unui guvern, față de care noi Români, cei mai asupriți între locuitori, nu mai avem acușă nici curagiul de a ne deschide gura, de a protesta cu bărbătie atunci când pe deasupra mai aduce și legi atât de asupriote limbii și naționalității noastre!

Mai stă cineva pe gânduri?

STIRI POLITICE

Guvernul al Cretei.

Earăi schimbare de părere. Acum puterile par a fi mai înțelese ca Negusul Bogu Petrovici, mare voevod de Muntenegru, să fie numit guvernator al Cretei. Si despre acesta se susține că nici Sultanul nu se va impotrivi să fie.

Regina Holandei.

Vilma, tinere regină a Holandei, pentru care până acum, fiind minoră, conducea o regență treburile terii, în 10 Decembrie a deținut jurământul pe legile terii, în biserică din Amsterdam, în fața unei mari mulțimi de lume și încungurată de mare pompă înlinind 18 ani.

Absolutismul în Austria.

După amânarea dietei pe timp nedeterminat, nouă guvern vienez a încercat să facă într'un chip oarecare pace între partidele resboitoare (nemțești și slave). N'a reușit. Si n'a reușit pentru încăpătarea Nemților, cari nu slobod din cererea lor, ca dreptul dat limbei cehe, să fie tras iarăși napoi!

Așa dieta nu mai poate fi conchecată, că ar fi iară numai locul de ceartă și bătaie scandalosă, ci de aci încolo guvernul, pe temeiul unei împuñericiri ce-i dă legea austriacă, care prevede astfel de încurcături, va conduce treburile terii pe cari ar fi avut a

Oficerul își bătu joc de el cu vorbele cele mai turcești, și-i hotărî moartea de care trebuia să moară.

— N'ai de căt să mă jupoi, să mă frigi, să mă tai... Nici grija n'am, — răspunse căprarul, — fiind că mi-am făcut vrăjitoria.

— Da, și-ai scăpat tovarășii. Nu-i nimic, răniți ofițerul, — o să plătești și pentru ei...

— Oiu plăti, dar'nu cu viața, mă înțelegi, Turcule! grăi căprarul cu linște... Uite gătul meu, cearcă, na! Să tragă unul, căt o putea de tare cu sabia, cu satirul, cu ce-i posti, — și de mi-o cădea capul, să fiu tu al draculului

le regula și hotărî dieta, el prin ordinațiuni, obligătoare pentru toți, o cārmuește, adeca în chip *absolutistic*.

Dreptul limbii cehe nu se retrage.

CORESPONDENȚĂ

Bunul nostru popor.

Merișor, Decembrie 1897.

Voesc a dovedi azi cu alt cas din păstorirea mea, ceea-ce am zis în cāriva numeri de mai nainte ai *Revistei Orăștiei*, că prin preot și prin cetire, repede se poate ajunge cu poporul nostru la mult bine, sufletesc și trupesc.

La anul 1889 când am venit ca preot în Merișor n'am aflat aci nici case parochiale, nici biserică, nici școală, nici salar învățătoresc de Doamne ajută, ear' poporul se dăduse după betie, fărături, fărădelegi. Ba în Dumineci și sérbători în loc de a căuta sfânta biserică să se roage, dămpreună cu preotul pentru pace, înflorirea țelui și rod în câmpuri, el alerga la crâșmă și acolo făcea pomana satanei cu bieții creștări ce cu sudoare cruntă li căstiga peste săptămână! Așa fac oamenii nostri și azi pe multe sate, dar' nu mai mult și în Merișor. Văzând starea oamenilor mei, lucru de căpetenie 'mi-a fost să predic! Să-am predicat neîntrerupt la toate slujbele, contra păcatului, a lenevirii, a ne-păsării față de casa lui D-zeu etc., și nu gătam nici o slujbă fără predică!

Să-am dobândit! Ce? Oameni! Si 'i-am dobândit nu în sir lung de ani, ci în vreme relativ foarte scurtă! Pe bătrâni 'am dobândit pentru sfânta biserică, ear' tineretul pentru mine! Începură să mă caute în toată seara. Le cetiam din foaie căntece, povestiri, chiuțuri, întâmplări. După o lună ne obligeam la cercetarea școalei de iarnă, dela 5-8 ore seara regulat. Aci începă munca la cetiș, scris, socotit. Le cetiam din istorie, le arătam fala, mândria și bărbăția Românilui din strămoși, apoi puterea, dreptul omului, însemnatatea bisericii și a școalei naționale confesionale, și într'o iarnă am trezit o nouă viață în tineret, ear' eu îmi simțiam inimă crescând de bucurie!

Al meu era și mă iubia, și vedeam că cu ajutorul lui mult aș putea face. Lipsă mare aveam eu, ca preot nou, de un adăpost mai cinstit în sat, de case parochiale care nu a mea, ci a comunei fală să fie.

Am arătat poporului trebuința astă și laudă ce pe el ar cădea de ar împlini-o. Unii se feriau de cheltueli, se codiau, ca peste tot locul, dar' tineretul meu setos de muncă și de fapte de laudă, stăruia tare pe lângă toți să facă și să facă! Bătrâni văzând curagiul tineretului au primit. S'a facut repartiția, planul, și după întârirea lui de prea ven. ord. episc. în primăvara anului 1890 oamenii își plătiță toți repartiția, s'a dat lucrarea unui întreprinzător și în toamna anului 1890 s'a sfîntit, s'a făcut cinste cu poporul la față locului, și preotul a primit noul edificiu cu 5 încăperi, plin de măngăiere sufletească, văzând insprava bunilor și harnicilor sei poporeni.

Am avut, și drept, și greutăți, cîte și unde nu are? căci nu toți oamenii slugesc lui D-zeu, unii mai slugesc și... satanei, dar' mulțumită lui D-zeu pe cei mai mulți li trage înima lor bună în partea bună și s'a putut face la noi și să poate face aiurea cu ei lucru bun. D-zeu a lăsat oamenii luminați ca să lumineze și pe cei intunețăți, și unde să lucrează cu zel și înțelepcione, prin preot și prin foi mai ales, acolo la bun sfîrșit să duce.

Despre celelalte, în alt rînd.

Isidor Saturn,
preot.

Din țara Negrilor...

Europenii statorniciți acolo, au înființat o mare pepinieră pentru prăsirea de pomișori de cafea în Congo (stăpânire belgiană). Le-a mers așa de bine, că după cāriva ani, aveau pe jumătate de milion de surcei (mlădițe) de prisos. Ce-au gândit! Hai să-i împărăță între locuitorii moșneni, să-i îndemne prin astă la cultivarea cafelei. Impărțirea au hotărît să facă după un anume regulament: 1) Toți Negrii, cari doresc să capete surcei de pomi de cafea, primesc gratuit căți le trebuie, dar' să dea rugare în scris pentru asta. (Să nici un Negru nu stie celi ori știe!) Pe rugare să pună un „stempel“ de 10 centimi. (Bieții Negrii în visurile lor n'au văzut ori auzit măcar de „stemele“...) etc. Celelalte puncte a „regulamentului“ nici facțorii lor nu le-arține minte, decum Negri! Dar' totuși încă unu: Sub punct 7 se prescria, că surcei pot fi primiți numai pe lângă o recunoștință în scris!

Urmarea a fost, că din jumătatea de milion de surcei au trecut — nici unul macar!

Atunci societatea europeană a chemat pe cāriva Negri mai „culți“ și le-a arătat ce bine le vrea și 'i-a îmbiat cu surcei de cafea. Mai nu li-au sărit în cap Negrii și mai nu s'au răscusat, de frică că după acei surcei vor să le pună ceva dare pe cap!

Ce să facă? Au întors foaia și au dat de stire că: fiecare Negru ce va duce un surcel, va căpăta 10 centimi (cât și cereau mai nainte ei ca „stempel“ pe rugare!) In cāriva zile nu mai era nici un surcel în grădinile de prăsilă! Pe cele 10 centimi Negrii au beut răchiu, ear' surcei 'i-au aruncat prin ripi!

NOUTĂȚI

La congregație! Pe Lună, în 13 Dec. n. e conchecmată congregația de iarnă a comitatului nostru, la Deva. Se aduce de nou amintirea domnilor membri români de aceasta, cu rugarea să poftescă a lăua parte căt să poate mai mulți. Din peste 120 căți sunt, am rezut totdeauna 3-5; și-vom în stare să ne vedem odată și, vorbă mare, — 20²

Domnii abonații cari resteză cu prețul abonamentului la foaie, sunt rugați să ni-l transmită de grabă!

„Cărați-vă în Saxonia!.. Eată cea mai nouă sbierătură patriotică, care ne arată că de îngăduitorii și gata a asculta cererile nemaghiarii, sunt azi Maghiarii. Deputații Sasi, în înțelesul îndrumării ce li-să dat de alegătorii lor, în ședința de Lună trecută a dietei, s'au ridicat și au vorbit în numele poporului lor contra maghiarisașii numelor comunelor. Ca răbiați au sărit cu gura asupra lor deputații Unguri, și între alte grațiosități, unul le-a strigat în gură mare în plinul dietei: *Ducă nu vă place, cărați-vă în Saxonia* de unde atij venit!

Si aceasta o tac cu niște deputații, cari până în acea zi sădeau în scaun alătura cu deputații guvernamentalii unguri, cari, ca atari, numai dușmani nu li-s'au arătat!

Si cu astfel de oameni să crez că „cu buna“ poți face ceva? Aș! Puterea trebuie să li-o arăti, să le știi pune sulita în coastă, și atunci da, vei însemna ceva și înalțarea lor!

Nou roiu de lăcuste!.. Nu e glumă. Stiri ce vin din România spun că un roiu de lăcuste de cele mai primejdioase să îndreaptă dînt'acolo spre țeara noastră! Lăcuste însă cari nu iarba câmpilor o rod cu gurile lor ca foarfeci veninoase, ci puterea popoarelor. Un roiu de — Jidani! Cum și în România și urăsc toate și mai zilele trecute au fost mari demonstrații contra lor, să spune că un număr însemnat de Jidani s'au hotărât să se ridice, roiu întrigi, și părăsind România care e sătulă de ei și de binefacerile lor, și nu-i mai stringe la sin, — să vie în Ungaria!

Aci știi ei că astă pat cald și sin cald pentru ei!

Tinerimea universitară română a pornit să adune bani din cari să ajutare pe cei mai săraci la cheltuiile de drum, până la graniță, numai să-i vadă duși pe pustii peste granițele terii lor! Eată o țeară care știe prețul după cuiuță porodita jidovească. Numai prin satele noastre ei sunt încă tari și mari și poporul nostru îi îngrișă cu sudoarea sa! Păcat, mare păcat!

„Bihoreana“ va fi numele unei bânci ce înțelegință română din Oradea-mare și Bihor peste tot, vrea să înființeze în Orade, cu un capital de 200.000 fl. Subscrierea acțiilor (de căte 100 fl una) să face până la 15 Martie 1898. În fruntea mișcării pentru înființarea bâncii, vedem pe mai toți fruntașii români de acolo, advocați, proprietari, protopopi etc.

Ce-ce ar dori să subscrie acțiile la acest institut, o pot face și la Redacționea noastră, unde este depusă o listă de subscrizeri.

Hymen. Doamna Lucreția Tămășan și dl Iuliu A. Herbay, director al filialei „Transilvania“ din Arad, fidanța. Felicitările noastre.

Voluntarii. Ministerul de honvezi a înaintat dietei darea de seamă despre căți au slujit anul trecut 1896-97 în armată ca voluntari și la ce sărbi au ajuns cu examenele de oficer ce au trebuit să facă. S'au supus examenului de oficer în armata comună 1202 voluntari, ear' la honvezi 243. Dintre cei dințai 1891 au făcut examenul bine, ear' din cesti din urmă 212. Au căzut la examen dintre cei din armata comună 253, ear' dela honvezi 39. Dintre cei căzuți la armata comună au servit și anul al doilea 59 de înși, a honvezi 1.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna“ a tinerinii dela seminarul român gr.-or. din Sibiu, sărbăză la 29 Nov. st. v. o ședință publică, în memoria Marelui Archiereu Andrei, în sala cea mare a noului edificiu seminarial, după următorul Program: »Cuvânt de deschidere«, rostit de pres. Dr. Ioan Stroia; — »Cântec de seara«, de Nic. Popovici, cor; — »Onoarea și duelul din punct de vedere moral«, de v.-pres. Lazar Tritean, cleric an. III.; — »Potpouri«, executat de orchestra societății; — »Dragosteia înrăjbitoră«, de G. Coșbuc, declamată de Iosif Comanescu, cleric an. II.; — I. Kühner IV. Livaison, duett de flaută, executat de George Henția, cleric an. II, și Emil Tărlădă, cleric an. I.; — »Dor și jale«, disertație de Terentie Popovici, cleric an. III.; — »Sună buciumul de-alarmă«, marș de Ioan R. Simionescu, cor.; — »Zorirea«, de C. Attenhofer, cor.

„Stele“... E vorbă de „stelele“ de pe orizontul artelor, a teatrului îndeosebi, și și între acestea, cari lucesc pe mai multe ceruri, de cele din Paris. Sunt în Paris 9 femei mai ales, cari ca teatraliste sunt socote drept „stele“ ale teatrului francez în zilele noastre. Si nu va fi fără interes să se știe care „stea“ de căi... ani e? deși astă să o știricești despre dame, nu e prea „frumos“ dela curioșii de bărbăți. Totuși... Eată care ce văză au, după cum o spune chiar o foaie din Paris: Marie Laurent, una dintre cele mai stele între stele, și de... 71 de ani, aşadar cam veche stea, și totuși încă la culmea puterii ei în joc, și la mare renume! Vestita Sarah e de 53 ani, încă nu mai „copilă“, „dumnezeasca“ Bartet, cum îi zic, și de 47 de ani, apoi adorate de public Jane Cranier de 45, Raiane de 41, Reichenber, vestita „naivă“, de 43, ceea-ce la o „naivă“ e frumos număr... Ear' următoarele 3: Jane Hading, Roza Bruck și Segonde Weber care sunt preamarite ca „cele mai frumoase“ între teatraliste frumosului oraș, au și ele 38, 32 și 30 de ani. Sub 30 de ani nu se dă celebritate, nu sunt „stele“...

Moarte. Executorul din Orăștie, Konya Ferencz, a reperat în 5 Dec. n.

CONSPECTUL medicamentelor și specialităților igienice întrebunțuate cu succese foarte bune în „Institutul Kneipian“ din Oravița trimite la cerere fecui gratis și franco

Dr. Iulius Schopper, Oravița
(Kraszó Szörény m.)

Notiță Literară.

„Adieri“, elegant volum de poesii ale tinerei Fraian Mihail, anunțat de noi încă la punerea sub presă, a apărut zilele acestea la Orăștie. Cuprindă poartă și fotografie auto-rului și peste tot volumul e de o execuție foarte placută. Cuprinde mai ales poesii scurte de 2-3 strofe, idei prinse de autor în meditații și reflectii, și puse în versuri, adeseori foarte reușite. Îl recomandăm cu căldură ceteritorilor nostri. A să cere la autor în Orăștie.

„Biblioteca Noastră“. A apărut Nr. 5: „Tabule alese“ de Gr. Alexandrescu, cu 2 fotografii a autorului. E un volumuș ce face onoare „Bibliotecii Noastre“ condusă de dl Enea Hodos, și mai ales face onoare — celor ce îl cumpără și îl ceteș și primesc morala sănătoasă a lui! Să astă la toate librăriile românești.

Rapoartele anuale ale Societății de lectură Petru Maior din Budapesta pe anii administrativi 1895/6 și 1896/7 au apărut în editura Societății (tipografia „Minerva“ din Orăștie). Cuprindă după prefața scrisă de președintele său dl Nicolae Puican, raportul pe 1895-6, în care cade volnică suspendare a Societății de către ministrul și stăruințele ce conducătorii ei și-au pus să deslușire de lipsă despre nevinovăția societății, apoi redesciderea ei (după treccerea mileniului sărăcării și ceteșării superericioase pentru benchetitorii...) Membrii au avut în acest an Societatea 65 ordinari, 2 extraordinari, 32 onorari și 24 fundatori. Raportul amănunțit și bine specificat, a fost compus de dñi Drd. Florian Muntean, președinte, și Ilariu Chendi, vicepreședinte.

Totuși și raportul pe anul următor 1896/7, bine întocmit, cu toate amănuntele de lipsă pentru cei ce și-a făcut să aibă cunoștință despre această frumoasă Societate (și bine ar fi când foarte mulți, totuși inteligența să ar interesa de ea și ar ajuta-o!).

Cu bucurie aflăm între altele, că în anul școlar curent, numărul membrilor Societății a sporit în chip imbucurător față de anii de mai nainte, ceea-ce arată că tinerimea universitară română din Pesta, o aprețiază tot mai mult după adevărata ei valoare și ca atare intră în sinul ei! De altfel e un adevăr elementar pe care nici un tinere universitar nu ar trebui să aștepte să i-l aducă cineva

aminte, că nu ar fi permis nici unuia a rămâne afară dintre membrii societății „Petru Maior“.

FEL DE FEL

Căt l'a costat nevasta. Un Englez, cu prilegiul nunții sale »de aur« a povestit iubitilor sei oaspeți și următoarele intereseante din viața sa și a nevestei sale: Dela insurătoarea mea am un venit anual de 6000 fl., ceea-ce destul ca un burghez să trăiască cinstit. Căt ce m'am încredințat îndată am purtat socotă despre cheltuielile mele. În timpul acesta am dat pe inele, cadouri, parfum și alte lucruri la 1200 fl. Întreținerea casei mă costă 3000 fl. la an și deoarece soția mea totdeauna a avut un appetit admirabil, 1500 fl. anual pot să-i scriu în contul ei, ceea-ce în timp de 50 de ani de fericită căsătorie, face 75.000 fl. Pentru hainele ei dau anual 600 fl., ceea-ce nu e așa mult. Darurile de Crăciun, anu-nou, onomastică etc. 300 fl. la an; medicină și apotecă numai 30 fl., 15 în contul ei. Teatru, concert, muzică și alte distracții 300 fl. la an; călătorii și băi 600 fl. Asadar laolătă cam 156.000 fl. am dat pentru soția mea, și astfel cu drept cuvânt o pot numi »scumpa mea soție!«

Ei, Petrică, îți place că poți să călărești pe genunchele moșului tău?

Imi place, dar' tot mai bine 'mi-ar placea să călăresc pe un... măgar adevărat.

AMICITIE — DISTRACTIE

Pictori... Tot așa de serioasă? Ori ești ocupată cu pictatul vreunui..., cap de opera? Poartă-te de-l finește căt mai îngribă căci... până-i lumei nu-i mult! Si numai de ciudă „urios“...

S... Da, ești bună-bună, dar' totuși nu chiar... bunătatea îosași. Se vede, că nu numai „lacramile“ dar' chiar și... virful penilei tăi îngheță! *Bun rămas!*

Lui Trică. Ideea cu uniformă e excelentă. Ar trebui ca la instalarea uniformei să vă expedăm și din cercul nostru vre-o căteva exemplare antidiplumă spre a-i turna în uniformă și a-i scoate pentru catedră — fără pipă și ieșău. Credem, că după ce veți scoate primul tablou, ne veți trimite și nouă unul de mustră ca apoi să putem... ride. *Noi Brânzarii.*

Multămită publică.

</

Din public.

— Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspundere. —

Declarații.

La noile insulte adresate dlui administrator protopopesc Avram S. Păcurar în nrul 46 al „Revistei“, declarăm în general:

Tot cuprinsul raportului și al acuzaților, întrucât privește persoana dlui administrator, sunt mistificări, provenite din necunoștința leilor bisericești, și *calumnii de specia cea mai ordinată*.

Majoritatea covîrșitoare a subscrîșorilor nu a cunoscut textul, apoi mai e subscris de copii și morți.

Mulți au fost seduși la subscrisiere cu lăruți nevinovat.

Întreagă afacere e o goană desprăptă pusă la cale, de altfel cu plan de cea mai mare rasinărie, de către rudenile Sîrb, în fruntea căror stă învățătorul retras Petru Hădan, însă „*Vox populi vox dei*“.

Dobra, 11 Nov. 1897.

George Herbay m. p. Iosif de Herbay m. p.

Toma Nemeș m. p. Iacob German m. p.

Toma Neamț m. p. Romul Anucuța m. p.

Ioan Oprean m. p. Petru Olariu m. p.

Antonie Chnel m. p. Simion Pascu m. p.

Toma Simedru m. p. Ioan Cristea m. p.

Mihai Ardelean m. p. Nicolae Cristea m. p.

Vasile Pîrvu m. p. Iosif Lădari I. Ilie m. p.

Ioan Chig m. p. Iosif Lădari I. Iosul m. p.

Petru Bontoș m. p. George Oprean m. p.

George Bontoș m. p. Moise Vîchenti m. p.

Ioan Simesc m. p. Const. Lajeș m. p.

Ilie Lădariu m. p. Vasile Nagy m. p.

Mihai Cig m. p. Grozăta Lajos m. p.

George Cristea m. p. Grozăta Ludovic m. p.

Nicolae Olari m. p. Aron Nistor m. p.

Benedic Olari m. p. Conșt. George m. p.

Teodor Oprean m. p. Conșt. Adam m. p.

Grozăta Toma m. p. Iosif Lupșa

Pasc Lajos m. p. Anton Hornug

Dan Ianăș m. p. Iosif Cristea al Iluță

Iosif Neamțu m. p. Nistor Ianeș

Ivatie Bogari pri. Neamțu

Alexă Stănilă Adam Nistor m. p.

prin Cristea Ioan Neamțu m. p.

Mihai Simcă m. p. Nicolae Frusina

Ioan Muntean pri. Neamțu

Nicolae Iuga Iuga Lăeș

Adam Tomuța Sima Ianăș m. p.

Vasile Prisecan Ioan Nistor m. p.

Nicolae Oancea Ioan Nandra m. p.

George Todosi Nicolau Herbay m. p.

Zaharie Muntean Ioan Cristea m. p.

Ioan Suciu Ioan Nistor

prin Neamțu prin Cristea

Aron Tomuța Iosif Rațiu m. p.

Ioan Herbay I. Al. Nicolae Lădari m. p.

Stefan Dorca Ludvig Hanăș m. p.

Vasile Herbay Mihai Olari m. p.

Ioan Măgurean Iosif Tomuța m. p.

Igna Tomuța Ioan Muntean m. p.

Nicolae Herbay Adam Suciu m. p.

Adam Criste I. Adam Iosif Nandra m. p.

Doni Trăilă Toma Murari m. p.

Alexandru Sulca Adam Nandra m. p.

Mihai Simcă sen. Ioan Jurju m. p.

prin Neamțu Aron Mărtinesc m. p.

George Herbay m. p. Iosif Oprisan

Iosif Igna m. p. Lajos Stretean

Iosif Câmpurian m. p. Ioan Rațiu I. Adam

Ilijo Sandor m. p. Ioan Uscat

Ianos Berda m. p. Iuga Igna

Iosif Flueraș m. p. Iosif Muntean

Nic. Strețar m. p. George Rațiu

George Raț m. p. Toma Clodovan

Petru Hențiu Adam Mariș

prin Câmpurian Iosif Neamțu

George Iuga Ioan Hențiu

Nicolae Suciuc Petru Igna

Alexă Egnețiu Petru Măgurian

George Selade Nicolae Măgurian

Rusalin Muntean prin Câmpurian

Petru Todosi Lazar Olari m. p.

Trăilă Popa Ioan Igna m. p.

Iosif Toma Iosif Berda m. p.

Luca Rațiu George Feneș

George Herbay Ioan Berda

Ioan Popa prin Câmpurian

Iosif Muntean George Popa

prin Câmpurian Ambrosiu Negru

Dum. Brezovan m. p. Peun Fruzina

Iosif Vasiliu m. p. Hanăș George

Adam Mariș m. p. prin Criste
Ioan Duma Toma Șerban
George Muntean Alexandru Rad
Simon Crainic Aron Șandru
Şerban Laes Vasilie Șandru
Toma Baba Păucan Păun
Iosif Lung Andrei Jujan
Şerban Pascu Rus Laes
Şerban Maxin Ioan Suh
Ilie Crainic prin Bontoș Nicolae Nagy
Sendre Maxin m. p. prin Criste
Teodosie Popa m. p. George Raț m. p.
Ioachim Crainic Petru Raț

Iacob Popa m. p. prin Criste
Iosif Vinein m. p. Nic. Măgurean m. p.
Solomon Cristea Ioan Chnel m. p.
prin Criste Alexandru Cristea m. p.
Adam Clodovan m. p. Alex. Negrilă m. p.
Nic. Bogdan m. p. Samson Creciu
Albert Cismăș m. p. Todor Balog
George Got George Iuga

Antonie Got Ioan Crițe Albu
prin Neamțu prin Neamțu

Declarații.

Subscrișii declarăm conștientios, că subscrîșorile noastre date la corespondență inserată în Nr. 46 al „Revistei“ nu le-am facut în contra dlui administrator protopopesc A. S. Păcurar, ci ca să urgăm alegerea de protopresbiter. Așa ni-să spus.

Dobra, 11 Noemvrie 1897.

In fața noastră:
Nicolae Cristea, Vasile Nagy
Iosif de Herbay, Ioan Muntian
ca martori. Ivantie Bogari
prin Criste.

Declarații.

Eu subscrîșom (om sărinar) declar pe onoarea mea, că din casa părintelui adm. preot Avram S. Păcurariu în nenumărate rânduri cerând am primit bucaturi de pâine și creițari, dar nici-o dată în scopul de alegeri ci ca milostenie. Când am primit mai multe bucate am împărțit și celor asemenea lipsiți ca și mine.

Dobra, 10 Noemvrie 1897.

In fața noastră:
George Herbay, Petru Iuga sen.
Simion Pascu, prin G. Herbay.
Nicolae Cristea, ca martori.

Sz. 4593/897 másolat közig.

Tisztelelő esperes Pakurár Ávrám urnak.

Dobra.

Folyó szeptember hó 4-én vett 377 számu megkerésésére vonatkozol hivatali illemmel tudatom, hogy a kir. csendőrség hivatalom részéről Radulesd községbé sem jánuár 20-án sem pedig február hó 4-én nem lett kirendelve és hogy annak kirendelése iránt semmi nemű megkeresést nem is kaptam.

Az esetben pedig ha a kir. csendőrség ezen napok valamelyikén Radulesden volt, bizonyára csak is rendes őrjáratban volt kün.

A szolgabirói hivatal. M-Ilye 1897. szept. 5.

Goró Ede s. k. főszbirő.

Hogy ezen másolát az eredetivel mindenben egyező, ezzel bizonyítatik.

M-Ilye 1897. november 24-én.

Ráduly József kiadó.

(280) 1—1

Sz. 858—1897. (282) 1—1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli: teszi, hogy a déval kir. törvényszék 1896. évi 9300 számu végzése következetében Dr. Moldovan Silvius ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ hítelintézet végrehajtató javára Seiger Gotlieb és társa végrehajtást szenvendetek ellen 474 frt s jár. erejéig 1897. évi január hó 14-én fogatatosított kielégítési végrehajtás után lesoglalt és 1070 fritra becsült lóvak, szekerek, bival, italok stb. ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróság 9332/1897 sz. végzese folytán végrehajtást szenvendet lakásán Kudzsiron leendő eszközösére 1897. évi decembertól 17 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitüzetítés és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1897. évi decembert hó 3-ik napján.

Kónya Ferencz,

kir. bir. végrehajtó.

ANUNT.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștință P. T. public din Orăștie și jur, că posed în magaziile mele, ce le am de un timp de 22 ani,

TOT FELUL DE PESCARIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu orice comersant de această branșă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed anume: Crap mare și mic, Somn, Morân, Plătică, Ciortan,

Tarasea (Veveriză), Scrumbei (Heringi), de mai multe feluri, Ruș (Muscali)

cu butoaiele, Lacherdă (Lapardon); Icre negre de România moi și tescuite, Icre roșii moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu postă ori și unde.

Asemenea în Hateg și Brașov, am deposit de aceste mărfuri.

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promînd că-mi voi da silință a satisfacie tuturor cerințelor On. public, că imi va sta în putință.

(281) 1—

Cu deosebită stimă

Vasile N. Bidu

comersant de pescărie în Orăștie.

„ARDELEANA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACTII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 27-

Institutul face următoarele operații, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporații culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realitate;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arrendează și ex